

Pexcymaenmawr Ugx

Ayh PontycluxX0F78EMNIV

VRX24 312N

Virág Gábor

PSZEUDO-PRIMITÍV MASZKOK

MICHEL HOUELLEBECQ POSZTAPOKALIPTIKUS KLÓNJAI

Vass Szabolccsal abban az évben találkoztam először, amikor Michel Houellebecq-vel is megismerkedtem: akkor már többszörösen klónoztatta magát, a kertjében robotméhék gyűjtöttek be némi virágpórt az óriásira nőtt kaktuszokról, szabadidejében pedig a Mesterséges Intelligenciával sakkozott végtelen időig.

Azokban az években a megnövekedett UV-sugárzás miatt már nem lehetett védőruha nélkül közlekedni, a gondolkodásunkat is teljesen szétnyírta a virtuális metakommunikáció, akkoriban történt meg először, hogy a posztemberiség egyetlen nap alatt több betűt pötyögött valamilyen kutyájába, mint ahány szót kiejtett valóságosan, pár évvel később pedig az emberi beszédet teljesen kiszorította az ujjkommunikáció. Akkor már nem is emlékeztünk pontosan, mikor vették át az életünk feletti irányítását a robotok, futurológiával pedig már senki nem foglalkozott, mert semmi sem úgy történt, ahogy előtte bárki is elképzelhette volna, lélekben pedig már mindenki felkészült a totális apokalipszire.

Az ember utáni ember korában eltörődött az emberek történelme, s ezáltal mégiscsak igaza lett Orwellnek és Fukuyamának, ha nem is éppen úgy, ahogyan ők elképzelték, hiszen a gépek nem a történelmi tényeket írták újra nap mint nap, hanem egyszerűen az ember szót a robotra cserélték fel.

Reménykedni a történelem végében – emberi dolognak tűnt, várni rá, hogy be is következzen – irreális volt, de irreális volt azt is feltételezni, hogy a robotok nem fogják újraírni a robotika aszimovi törvényeit, s 2015. február 11-ét, amikor is egy robot először támadt meg embert lényt, nemzeti ünnepként ünnepeltük, s nem volt olyan valamirevaló település, amelynek központjában nem formázta volna meg valamilyen szoborcsoport a VRX24 312N robotporszívót, amely a névtelen koreai nő életére tört, s már senki sem emlékezett egy másik 11-ére, amelynek korábban történelmi jelentőséget tulajdonítottunk.

A múlt egyszerűnek tűnt, de a jövő bonyolult lett. Amikor beléptem Szabolcs műhelyébe, szembejött velem ugyan pár humanoidszerű szoborvázlat, de Rokon Ilonka és Világos Bandi szkulptúráit már sehol sem találtam. A terem egyébként is tele volt szétszerelt APN4-es motorokhulladékkal, melyek fokozatosan rendeződtek át új formákba, csak később jöttem rá, hogy a mozgásukat Szabolcs irányítja egy eldugott vezérlőfülkéből, a hulladékok előbb kaotikus masszává, végül maszkyszerű arcokká formálódtak.

Ezek a maszkok az ember utáni ember maszkjai lettek, azé a koré, amikor egyedüli értéké a lojalitás vált, a gondolatok, érzelmek, erkölcsök már fölöslegessé lettek, csak a lojális indián lett a jó indián,

a lojális vásárló a jó vásárló, a lojális szavazó a jó szavazó. Az ember utáni ember korában már nem véleményekre volt szükség, hanem csak lájkokra és hűségkártyákra, nem az eredeti gondolatokra, hanem a teljes személyiséget feltérképező statisztikai adatokra.

Ezen maszkok mögül már a mesterséges intelligencia agya és logikája nézett rám a maga korai primitívségével, s ha valamiféle érzelmi megnyilvánulást fel is fedeztem rajtuk, azok már nem emberek voltak, sokkal inkább egy robot mesterségesen elsajátított, majd sajtóságosan artikulálódott érzelmei.

Ezek a klónmaszkok a repetatív dekoráció pszeudo-primitív maszkjaivá váltak, hiszen ahogyan a primitív művészetben korlátozott volt az eszközhasz-

nálat, Szabolcs is korlátozva volt a motorok, csavarok, anyák, szögek formájára, a maszkok az Egyetlen uralma dicsőségének eposzát mesélték el nekem, az Azonost, az Aszexuális Klónt istenítették.

A műhelyben csak pár percet töltöttem, Szabolcs, ha valójában ő, és nem valamelyik klónja ült a vezérlőfülkében, nem állt velem szóba, nem is üdvözölt, ezért némán bóklásztam az egyre agreszívabbá váló maszkok között.

Amikor hazaértem, rögtön ágynak estem, s nyugtalan, zavart álmokat láttam. A másnap reggeli ébredéskor kialvatlanul néztem a tükörbe, ahonnan egy klónozott maszk olajfoltos arca vigyorgott vissza rám: a füleimből anyacsavarok lógtak, a hajamat fémforgács piszkította, a szememben két villogó motor forgott körbe-körbe.

Cwmmeccylon

Exq 9F51KX0F70

AngYhysddn16 Oqx

Proyccionex24

Amlwchqox